

The Whale

Regie: Darren Aronofsky | Cast: Brendan Fraser, Sadie Sink, Hong Chau, Ty Simpkins, e.a. | Verenigde Staten, 2022 | Engels gesproken, NL/FR ondertiteld | Speelduur: 1u57

The Whale is een aangrijpend drama met een fenomenale comeback van acteur Brendan Fraser (*The Mummy*) die met zijn prestatie in *The Whale* een Oscar won voor beste acteur. Hier speelt hij een vader die probeert opnieuw contact te maken met zijn vervreemde tienerdochter, gespeeld door rising star Sadie Sink (*Stranger Things*). Oscargenomineerde regisseur Darren Aronofsky (*Black Swan*) schetst een ontroerend portret van een man die zijn leven opnieuw betekenis wil geven.

Charlie leeft teruggetrokken en geeft Engelse les online. Hij heeft ernstig overgewicht en lijkt alles in zijn leven te zijn kwijt geraakt. Toch probeert Charlie, vol hoop, het contact met zijn 17-jarige dochter Ellie te herstellen. Maar die neemt het hem kwalijk dat hij zijn gezin in de steek heeft gelaten. Langzaamaan ontdekken we hoe Charlie de man geworden is die we zien, en hoe hij hoopt toch een vader voor Ellie te kunnen zijn.

BINNENKORT

The Fabelmans
di 23.05.23 – 20u30

Tár
di 30.05.23 – 20u30

Le Bleu du Caftan
di 6.06.23 – 20u30

Tengo sueños eléctricos
di 13.06.23 – 20u30

Rose
di 20.06.23 – 20u30

Emily
di 27.06.23 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film

tickets@ccstrombeek.be

EUROPA CINEMAS
CREATIVE EUROPE - MEDIA SUB-PROGRAMME

VAF
VLAAMS
AUDIOVISUEEL
FONDS

STROMBEEK
USFABRIEK

In 'The Whale' probeert Charlie zijn ongelukkige leven te vergeten door overmatig te eten. Regisseur Darren Aronofsky en hoofdacteur Brendan Fraser maken er een aangrijpend drama van dat verder gaat dan een freakshow.

Jaren geleden stond Charlie, de hoofdfiguur uit 'The Whale', voor een hartverscheurend dilemma. Hij was halsoverkop verliefd geworden op Alan, maar was op dat moment getrouwd en had een jonge dochter, Ellie. Hij koos voor de liefde, waardoor hij jaren geen contact meer heeft met zijn gezin.

Alan is op een tragische wijze uit zijn leven verdwenen, waarna Charlie ten prooi viel aan ondraaglijke wanhoop en wroeging. Zijn antwoord was (en is) om zich te pletter te vreten. Hij weegt 270 kilo en komt zijn appartement niet meer uit. De enige die hij nog ziet, is Alans zus Liz, een verpleegster die zo goed als het kan voor hem zorgt. Zijn brood - of liever de tientallen pizza's die hij verorbert - verdient hij door online schrijfcursussen te geven, met zijn webcam uitgeschakeld. Maar hij wil toch een poging wagen om het contact met Ellie, een verbitterde tiener met een vlijmscherpe tong, te herstellen.

Fysieke tol

De Amerikaanse regisseur Darren Aronofsky houdt van extreme emoties en expressieve karakters. Hij heeft films als 'Requiem for a Dream', 'Black Swan' en 'Noah' op zijn curriculum, stuk voor stuk verhalen over mensen die zich verliezen in hun obsessies en het contact met de realiteit kwijtraken.

Charlie is geen uitzondering, al leunt hij nog het meest aan bij het hoofdpersonage uit 'The Wrestler', Aronofsky's meest intieme film tot nu toe. Allebei zijn het figuren die gebukt gaan onder het gewicht van het verleden, dat ook een zware fysieke tol heeft geëist. In beide gevallen trekt de cineast je hun leefwereld in en laat hij hun menselijkheid zien.

In 'The Whale' is dat één enkele locatie: Charlie's appartement. Toen Aronofsky in 2012 het gelijknamige toneelstuk van Samuel D. Hunter zag, wist hij meteen dat hij het wou verfilmen en de actie net als in het stuk volledig op die ene locatie situeren.

Eén opvallende wijziging die hij Hunter liet doorvoeren in het scenario, is dat het verhaal zich afspeelt anno 2016, met de Amerikaanse voorverkiezingen en de opkomst van toekomstig president Donald Trump zichtbaar op de achtergrond. 'Dat was een keerpunt in Amerika en daarbuiten', zegt Aronofsky.

'De vier jaar onder Trump waren een soort vreemde alternatieve wereld waar ik liever niet bij stilstond. Tegelijk heb ik er alles aan gedaan er geen politiek statement van te maken. De film moet iedereen kunnen bereiken, omdat ik denk dat iedereen zich kan identificeren met het hoofdpersonage. Ik heb de controversiële kanten van die politieke achtergrond zorgvuldig vermeden.'

Freak of empathie?

Het neemt niet weg dat 'The Whale' onder vuur ligt. Bij zijn wereldpremière op het festival van Venetië werd de film onthaald op een staande ovatie die hoofdacteur Brendan Fraser tot tranen toe bewoog. Ook daarna verzamelde de film, net als Frasers vertolking, een resem prijzen en nominaties.

Het duurde niet lang voor beschuldigingen van fatshaming de kop opstaken, omdat Aronofsky een corpulent personage gebruikt als een circusfreak. Vooral dat hij Fraser onder de make-up steekt in plaats van een beroep te doen op een echt zwaarlijvige acteur schiet bij sommigen in het verkeerde keelgat.

Aronofsky countert de kritiek door te stellen dat hij nauw heeft samengewerkt met de Obesity Action Coalition, een belangengroep die zich inzet voor mensen met obesitas, en dat die blij zijn met 'The Whale'.

'Ze vinden dat de film een licht werpt op hun situatie en dagelijkse leven', zegt hij. 'Ze zijn dankbaar dat ze voor één keer afgeschilderd worden als mens, en niet als grap of monster. Ze moeten voortdurend afrekenen met vooroordelen, ook vanuit de medische industrie. Daarom alleen al is deze film belangrijk, als oefening in empathie.'

Meer over de film op de website:

<https://www.ccstrombeek.be/film/the-whale>